

keresnek. A családban is volt egy beteg, akit rendszeresen látogattam, és amikor meghalt, hiányozni kezdett valami. Aztán amikor Gábor atya hirdette a képzést, elmentem a tanfolyamra, ahol kialakult egy jó kis csapat. A kórházban vagy az idősök otthonában szembesül az ember a szenvedéssel és a saját tehetetlenségével, mégis segíteni szeretne. Megtapasztaltam, hogy a legtöbb, amit adni tudok, az imádságos jelenlétem.

ÖHL: Részt vettél a Szentlélek Szemináriumon is.

DE: Azóta különösen érzem, hogy mit jelent valójában az imádság, hogyan „lök” általa tovább a Jóisten, de csak egy kicsit, nehogy elbízjam magam, és azt higgyem, hogy a saját erőmből megyek előre. A szemináriumban is kaptam iránymutató mondatokat az Úrtól. Éreztem, hogy többet kell adnom is, végül ezért vállaltam el a hitoktatást is. Szeretettel várom a gyereket!

SZENTMISÉK RENDJE

Vasárnap: 8, 10 és 18 órákor.

Hétköznap:

Hétfő: 18 órákor

Kedd, Szerda, Szombat: 7 órákor

Péntek: 18 órákor

Csütörtök: Igeliturgia 7 órákor

Minden pénteken: 17 órákor imaóra és az esti mise után csendes szentségimádás 19 óráig.

Első csütörtökön: 17 órákor Jézus Szíve Család imaórája

Első vasárnapon: 17 órákor szentségimádás

Gyóntatás: A szentségimádások alatt. Vasárnap a szentmisék előtt. Plébánossal való egyeztetéssel egyéb időben is.

A plébániahivatal felfogadási ideje:

Hétfő és szerda: de. 9-11 óra

Kedd és péntek: du. 16-18 óra

Esküvőt 3 hónappal előre kérjük bejelenteni. Keresztelési, bérmezőzési kérelmet a plébánossal kell megbeszélni.

A hittanok helyszíne a Plébánia tanács- illetve emeleti terme.

A hittancsoportokhoz az év folyamán később is lehet csatlakozni.

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia (1188 Budapest, Nemes u. 17-19., 292-3113, pestszentimre.plebania@gmail.com). *Felelős kiadó:* Lak Gábor plébános, *Felelős szerkesztő:* Bönöczk Péter; *Honlap:* www.pestszentimre.plebania.hu

Pestszentimrei Öröm Hír Levél

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházköztség lapja
XIII. évfolyam 6. szám (111.) - 2016. szeptember

Az iskolaév kezdetén hívjuk a Szentlelket, hogy áradjon ki a diákokra és tanárookra, legyen áldás a munkájukon. Hívjuk a Szentlelket, mert ő az, aki tanít bennünket, eszünkbe juttatja a dolgokat, hiszen saját erőnkől semmit nem tudunk megoldani. Jézus tanítása és az egyház ősi tapasztalata az, hogy szükségünk van a Szentlélekre, hogy el tudjuk látni feladatainkat. Nélküle nem tudunk mit tenni, az erőfeszítéseink izzadságszagúak, de amikor azt csináljuk az Ő erejével, amit Ő kér, minden elkezd

működni. A fáradság, a küzdelem a miénk, de az irányítás az Ővé.

Ő vezet bennünket az imádságra, Ő ad indításokat ahhoz, hogy rátaláljunk feladatainkra, és Ő ad erőt ahhoz, hogy ezeket el is lássuk. Még az egyszerű, mindennapi dolgokban is ott van a vezetése, külsőre lényegtelen döntéseinkben, az olyan apróságokban is, hogy mit mi után csinálók. Így lesz azután a látszólag véletlen találkozásból fontos beszélgetés, a bosszantó apróságból váratlan jó.

Nem csak a tanév elején, de minden nap kérjük: Jöjj, Szentlélek!

Gábor atya

Plébániai piknik

Június 12-én tartottuk templomunkban a hálaadó Te Deumot, majd a szentmise után a hagyományos plébániai pikniket. A mise végén gazdára talált egy újabb bölcső, majd Gábor atya megköszönte a hitoktatók munkáját, és mindazokét, akik szolgálattal segítettek a vasárnapi liturgiák lebonyolítását. Egy-egy apró ajándékot kapott kántorunk, Kovács Krisztián, a ministránsok és a Néri Kórus tagjai. A záró áldás után a kórus hangversenye következett, majd a templomkertben mutatta be tudását közösségünk néhány tagja. Verset mondott Szabó Palkó és Seres Máté, fúvolyozott Papp Dominika, énekelt Lakatos Klaudia, a Fecske Kórus, majd Brozsek Anna Dóri külön az édesanyjával is, Král Editnek, Seres

Piroskának és Kósa Gergőnek pedig arra is volt gondja, hogy egy dallal köszönje meg az ebédet főzők munkáját, akik szolgálattuk miatt lemaradtak a Néri Kórus koncertjéről. Az utolsó számként színre lépő három barátnő, Fülöp Janka, Gáspár Julesi és Papp Vera a Szilvásgombóc zenéjére táncolt, ha még valaki nem lett volna éhes, ettől bizony megéhezett. Az ebédben, amit Boda Éva vezetésével készített egy kisebb csapat, ezúttal sem csaldtunk, és persze Kaposiné Marica néni több száz palacsintája sem hiányozhatott az asztalról. A kertben Csáky Móni jóvoltából nemezelés és népi játékok várták a kicsiket, így hát alaposan elbúcsúztathattuk a tanévet, és köszönthettük a nyarat.

Nyári vendégeink

Megszokott dolog, hogy nyáron egymást helyettesítik papjaink, hogy ők is nyaralhassanak néhány napig. Idén Gábor atya a gyáli lelkipásterrel, Káposztássy Béla atyával szövetkezett, és egymást váltva tartották a szentmiséket Gyálon, Felsőpakonyban és Pestszentimrén. De nemcsak Béla atyát köszönthettük plébániánkon, hanem Kerca Asztrik ferences szerzetes atyát is, aki prédikációja közben egyszer csak elővette trombitáját, hogy a zene nyelvén

Új hitoktatók

Szeptembertől új hitoktatók veszik át a plébániai hittan csoportokat. Az óvodásoknak és az első osztályosoknak Linkáné Ács Melinda fogja tartani a foglalkozásokat, ő korábban az Eke utcai óvodába járt ki hittant tanítani. Az elsődíázásra készülő gyerekeket – Gábor atyával közösen – Deák Erzsi fogja felkészíteni a szentség vételére.

ÖHL: Erzsi, neked tanárként nem újdonság a tanítás!

Deák Erzsi: Valamikor magyar-orosz szakos tanár voltam, de a harmadik gyerekem születése után már főállású anya lettem, majd a tanári pályáról lemondva a családuink vállalkozásában lettem kiségitő, így tudtam legjobban összetartani a családot. A hitoktatásra Gábor atya kért fel, és bár van bennem némi bizonytalanság, átéreztem, hogy szükség van a civilekre, szükség van arra, hogy odaálljunk a papjaink mellé, így igent mondtam.

ÖHL: Milyen volt a te hitoktatód?

DE: Egy kis palóc faluban születtem, ott mindenki elkötelezett katolikus, a lehető legtermészetesebb volt, hogy

templomba járunk. Volt egy nagyon fontos pap az életemben, aki a tudatosságot teremtette meg bennem. Kamasz voltam, amikor a szülőfalumba került, vitte magával a fiatalokat, lettek civil felolvasók a szentmiséken, zsolnárt énekeltünk, lehetett vele mókázni, nagyon szeretett bennünket. Amikor elkerült tőlünk, mentünk utána, hívott minket segíteni, átéltük így a közös munka örömet, például az új állomáshelyén a fiúk vízvezetékét ástak, mi meg főztünk rájuk. Így tanultam meg, hogy mennyire fontos a gyerekközösség, főleg a mai világban, ahol sok a sérült család. Nagyon nagy szükség van a stabil hittanra és a jó közösségre. Ezt a faluból hoztam, ott mindenki mindenkit ismer, mindenkinek szeme volt a másik gyerekére. A nagyvárosban megéreztem ennek a hiányát. Szerencsére Pestszentimre olyan, mint egy falu, 1990 óta élünk itt.

ÖHL: Hogyan lettél beteglátogató?

DE: Éreztem a hívást. Először láttam egy kis plakátot, és ez a mondat fogott meg: „Uram, nincs emberem!” (Jn 5,7) Ekkor láttam, hogy önkénteseket

„Számomra a legszebb élmény az volt, amikor a kolostor romjában dicsértük az Urat.” (Kata, anyuka)

„Jó érzés volt magunknak, a zene öröméért játszani esténként, az utána való beszélgetések pedig még közelebb vittek egymáshoz.” (Ivett, egyetemista)

„Számomra a tábor egy nagy ismerkedés volt. Úgy érzem, ebben a pár napban sikerült a legtöbbször jobban megismernem.” (Timi, gimnazista)

„Nekem az tetszett, hogy éjszaka, ha kinéztem az ablakon, gyönyörű látvány tárult elém: egy csomó fénypont, és a Balaton sötét sziluettje!” (Piroska, felsős)

„Nekem nagyon tetszett, hogy családommal külön házban lakhattunk, medencézhattunk, trambulinozhattunk.” (Réka, alsós)

„Jézus, ajnalsillag, Dóri, allolóla!” (Bala, baba)

További
fényképek itt:

Szeretnél te is a Néri Szent Fülöp Zenekarhoz csatlakozni? Várunk próbáinkra kedden este 7-re vagy vasárnap reggel 8-ra a templomba vagy a Cserkészházba. Kérdéseiddel keresd Kósa Gergőt! (gergely@kosacsalad.hu)

Újabb bölcső

Szusszanásnyi pihenőt sem kaptak a Szent József Műhely tagjai, mert a Te Deumon átadott bölcső után azonnal neki kellett látniuk a következőnek.

A bölcsőt nyár közepén vehette birtokba Ketskemény Gábor és Bakos Anett csöpp kis lánya, Flóra.

is elmondja nekünk az evangélium üzenetét. Köszönjük vendégeink szolgálatát, gondolatait, visszavárjuk őket jövőre is.

Babák és mamák nyara

A tavalyi tanév nagy megújulást hozott a plébániánkon már sok-sok éve működő baba-mama klub életébe. Az év során a régebbi „tagok” mellé 5-6 új anyuka is csatlakozott, köztük többen első gyermekükkel. Bekapcsolódásuk sikerességét mutatja, hogy rendszeresen jártak a baba-klub alkalmaira, valamint a nyári találkozásaink során vállalták a vendéglátó szerepét is néhányan közülük.

Nagy örömmel tölt el, hogy a nyári baba-mama klubok régi szokásait ismét sikerült valamennyire feléleszteni. Ilyenkor egy-egy családnál találkozunk egymással, és nemcsak a babák és anyukák, hanem a nagyobb, óvodás, kisiskolás testvérek is. Ezek jó alkalmak

arra, hogy kicsit jobban bepillanthassunk egymás életébe.

Az új tanévben is nagy szeretettel várjuk az újabb anyukákat és gyermekeiket, és régebbi tagok visszatérését is! (Salamon Adrienn)

Nagyon örülök annak, hogy tavaly sok új anyuka jött, mert tavalyelőtt sokat küzdöttünk, el is csüggedtünk. És aki idén eljött, nemcsak benézett, hanem maradt is, vonzóak voltunk, és remélem, ez idén is így lesz. Nagyon jó, hogy nyári találkozókat is tudtunk tartani (Kósa Kata)

Ez a klub megtartó erő, várjuk a keddet, ahol lehet felnőttekkel beszélgetni, megvan a közös nyelv, az imádságos keret, ami szuper. (Bognár-Ferentzi Noémi)

Mielőtt ideköltöztünk volna, ismertük Kis Orsiékat, így nem volt teljesen idegen nekünk a közösség, de mindenki szívesen fogadott bennünket. (Homicsné Erdős Veronika)

Én nem ismertem a közösséget, igazából itt lettünk templomjárók. Örülök a baba-mama klubnak, egy

szerető közösségbe kerültem általa. (Szűcs Anna)

A keddi találkozók Kósa Kata mondókázása kiemelkedő, versekkel, zenékkal nagyon ügyesen vezeti ezeket a játékokat. Nagyon sok témát vállal Major Kati is, és sokat tesz a babamamáért Salamon Adrienn, jó kezekben van a klub vezetése (Papp Juli)

Találkozunk keddenként 1/2 10-től 12.00-ig a plébánia tetőtérében! Kezds: szeptember 6-án.

Nyári táborok

A szokásos tábori kínálat – hittantábor kicsiknek és nagyobbaknak, családos tábor – idén eggyel bővült, A Bogár táborral. Álljon itt egy csokor a nyári táborok résztvevőinek élményeiből:

Családos tábor – idén új helyszínen, Mátraverebély-Szentkúton tölthettek együtt néhány napot közösségünk tagjai.

Fülöp Máté: Idén először voltam gyerekvigyzóként a családos táborban.

Felejthetetlen élmény volt, legfőképp az erdei akadályverseny. A napközbeni gyerekvigyzás alatt én a patakhoz voltam beosztva, hogy a gátat építő gyerekeket felügyeljem. Ezt én is nagyon élvezem, és úgy láttam, hogy a gyerekeknek is tetszett. Az utolsó estén egy hangjátékot adtunk elő a kicsiknek a többi középiskolással együtt. Remélem, még többször leszek ilyen táborban gyerekvigyzó.

Hittantábor – az idei úti cél Bernecebaráti volt.

Fülöp Janka: Idén már nem csak a minitáborban, hanem a nyári nagytáborban is részt vettem. Jó időnk volt és sokat játszottunk. Amikor kirándulni mentünk, egy aranyos kóbor kutya majdnem végig velünk jött. Többször láttunk rókát is a telek végében. Az ifiktől nagyon vicces énekeket tanultunk.

Fülöp Dombi: Hittantáborban többször jártam már, de idén voltam először a portyán. Első nap megmásztuk a Csóványost. Jó volt, mikor felértünk a tetejére, és a kilátóba is felmehettünk. Az állótáborban is jól éreztem magam. A szállás nagyon kényelmes volt. Az éjszakai túrán egy izgalmas játékot

Miután kiderült, hogy Laciék műsora zártkörű, úgy döntöttünk, a közeli Nagyvázszyban vigasztalódunk az Ismerős Arcok koncertjén, miközben ők Pusztaszabolcson nyújtották tudásuk legjavát. (Pótlási lehetőség azért akad: a TAB szeptember 24-én lesz hallható templomunkban este hatkor.) Szombat délelőtt a salgföldi pálos kolostor romját látogattuk meg, ahol szintén félig-meddig spontán jelleggel előadtunk pár művet megörvendeztetve az arra járó turistákat.

A tábor fénypontja viszont mégis a vasárnapi szolgálatunk volt, ugyanis meghívtak minket a balatonfüredi Vörös Templomba, hogy zenéljünk a tíz óras misén mintegy háromszáz, javarészt nyaraló hívő előtt. Ez kifejezetten jól sikerült, megbirkóztunk a nagyobb térrel

és a szűkre szabott felkészülési idővel is. Jelezték: visszavárnak minket.

A tábort nagy örömmel hagytuk el. Köszönjük a helyszínt, mindenki hozzájárulását a táborhoz, illetve hogy a plébánia támogatása révén a nem keresőknek nem kellett anyagilag hozzájárulniuk a költségekhez! Mi pedig újult erővel tervezzük jövőnket, mivel kedveskedhetünk az Úrnak. Mondjuk egy taizéi misével valamikor a tél közepén. (Kósa Gergő)

„Nem tudok kiemelni egy vagy két élményt a sokból: Végig csodálatosan éreztem magam, sokat töltekeztem a tábor alatt. Köszönöm mindazoknak, akik ezt segítették, lehetővé tették. Isten fizesse meg a jóságukat!” (Laci, tanár úr)

Nyári tábor a Nérivel

Még a tél közepén jártunk, amikor éppen esedékes kórusnapunkon talán karácsonyi ajándékozás és ebéd között Laci felvetette: jó lenne egy nyári tábor. A sűrű bólogatást végül tettek nem követték, de húsvét után Ivett és István újból előhozakodott ezzel. Sok mintánk nem adódott, mivel nemhogy plébániánkon nem volt még kifejezetten a helyi zenekarra szabott többnapos tábor, de máshonnan sem tudunk erre példát mondani. Jó, láttunk már ilyen-olyan kórustalálkozókat, de ekkorát nem akartunk alkotni, csupán magunknak valamit, ahol együtt vagyunk, pihenünk, tanulunk, és legfőképp előveszünk egy-két témát, amire jellemzően azt mondjuk évközben: „Majd, ha egyszer ráérünk.”

Sötét gondolataim támadtak ekkor, a különféle munkahelyi és családi kihívások mellett ugyanis nem tudtam, hogy adjam el otthon, hogy nem elég a sok évközi próba, még nyáron is lelécelnék pár napra, de mindenesetre Ivették annyira belelkesültek, hogy azt mondtam: segíteni nem tudok, lehet, el sem megyek, de ha meg tudjátok szervezni, ám, legyen!

És lett. Pedig a kezdeti nehézség-készlet tovább gyarapodott. Miután sikerült túljutnunk két közel megoldhatatlan akadályon, úgymint helyszín és időpont biztosítása rövid határidővel, természetesen Laciék másik zenekara épp akkorra kapott visszautasíthatatlan ajánlatot, valamint az indiai Margharita nővér is pont ilyenkor érezte alkalmasnak magyarországi lelkigyakorlatát megtartani. Egyik sem segített.

Mindazonáltal szép programot raktunk össze, aminek az sem vált hátrányára, hogy nem fedte le a nap 24 óráját. És ami a leghihetlenebb: a tábor működött úgy is, hogy a házastársak és a gyerekek is velünk tartottak. Ehhez nagyszerű helyszínt nyújtott Csáky Mónikáék felsőörsi nyaralója, amit ezúton is köszönünk nekik. Remek dolgunk volt, a nélkülözhetetlen szabadtéri és házon belüli lehetőségek mellett még a medencében is hűsölhettünk. Az érkezést követően este örömmel tartottunk, majd másnap daltanulásba fogtunk bővítendő taizéi repertoárunkat, hogy megvalósíthassuk régi álmunkat, egy taizéi misét.

játszottunk, csapatonként zászlókat kellett megszerezni, illetve megvédeni.

Alföldi Júlia: Nem is tudom hol kezdjem, mert az egész tábor fantasztikus volt. Nagyon sok jó program volt pl. az éjszakai túra, ahol aktív játék volt, kézműveskedtünk, ahol megtanulhattunk nagyon jó karkötőt fonni és még nem beszéltem a számháborúról, a fociról és egyéb játékokról. Szerintem mindenki jól érezhette magát, mert jó sok barátot lehet szerezni, tök jó fejek a vezetők és nekik köszönhetem hogy ennyi szép élményben volt részem! Köszönöm, hogy ha kellett, nekem külön főztek. Köszönöm Gabi, és a többi vezetőnek is!

Mandák Enikő : Az idei nyári tábor egy csodaszép helyen töltöttük Bernecebarátiban 50 fős társasággal. Vasárnap reggel esőben indultunk útnak busszal a kisebbekkel a ránk váró nagyobbakhoz, akik egy fárasztó és kemény portyán voltak túl. Mikor megérkeztünk, még mindig esett s ezt követően az egész napot a házban kellett töltenünk, de remekül szórakoztunk így is! Hétfő reggelre viszont már a nap meleg sugarai köszöntöttek minket, s ezután már egész héten nagyon jó időnk volt s kint lehettünk a szabadban. Mivel

az eső elmosta az egész napos túrát, a faluban tettünk egy nagyobb sétát, ami alatt jót tudtunk egymással beszélgetni és ismerkedni, de ez az egész táborra igaz volt.

Egész héten alkalmunk volt a másik megismerésére, régi és új barátságok megerősítésére. Mindemellett sokat játszottunk. Voltak nagyon szép, szuper pillanatai a tábornak, amiket kiemelnék. Vasárnap este az imádság előtt „Barátod vagyok!” feliratú karkötőket osztottunk egymásnak méghozzá úgy, hogy egy dolgot kellett mondanunk az illetőről, akinek szántuk a karkötőt, olyat, ami kettőnkkel történt, s a megajándékozott magára ismerhetett belőle. A lelkinapon közelebb kerülhettünk az Úrhoz. A kézműves foglalkozás során készíthettünk egy dobozt, amibe cédulákra írt félelmeinket raktuk be, majd a misén elővettük, s elégettük őket. Kaptunk helyettük egy keresztet, így egy lépéssel közelebb kerültünk a legyőzésükhöz. Hatalmas élmény volt az utolsó éjszakai játék a fényrudakkal! Az egész tábor emlékekben, boldog pillanatokban gazdagon telt.

Magyari Zsombor: Idén már másodszor vehettem részt a portyán,

amit nagyon vártam. Igazi túranap lett ez a péntek, Diósjenőről indultunk, megmásztuk a Csóványost, a Börzsöny legmagasabb csúcását, és a Nagy-Hideghegyet is, összesen 20 km-t gyalogoltunk aznap. Sajnos másnap az időjárás, a nagy eső miatt buszoznunk kellett Bernecebarátiig, a táborhelyünkig. Nagyon szeretem még a portyákon a napi zsolozsmákat is.

Magyari Kinga: Nagy esővel indult a tábor, de csodaszép volt a ház és a hely, ami Bernecebarátiban fogadott minket. A tábor témája a Lúdas Matyi volt, a vezetők minden nap előadtak egy részletet a furfangos és egyben tanulságos meséből, majd a színes esten a "családok" álltak elő humoros jelenetekkel. Nagyon tetszettek a kreatív feladatok, közös játékok, kézműves foglalkozások.

Magyari Bence: A sok-sok közös játék igazi, szerető közösséget teremtett köztünk. Én legjobban a számháborút és a zászlós rablós játékot élveztem.

Nagyon jó és szép, hogy mindennap volt zenés szentmise, és hogy az utolsó esti imánál Gábor atya egyesével megáldott minket az Oltáriszentséggel.

Bogár-tábor

Plébániánkon a felsősök hittanos közösségeit már két éve részben a Szentjánosbogár Egyesület fiataljai vezetik. Idén már két klub működött, melyekben sok játékkal, beszélgetéssel töltik együtt az időt a gyerekek. A közösségek számára évről évre feltöltődést nyújt és új lendületet ad a Szentjánosbogár Lelki Napok, röviden Bogár-tábor. Idén a régebbi klubunkból 12 gyerek tudott részt venni ilyen táborban, Pakson, illetve Nézsán.

A gyerekeket 2-3 fős csoportokban a helyi plébániákhoz tartozó családok szállásolták el. A közös reggeli ima után napközben korosztályonként kiscsoportokban zajlottak a foglalkozások: a beszélgetésen, kiránduláson, színdarab-tanuláson és sok-sok játékon kívül a missziós

tevékenységbe is belekóstolhattak a gyerekek, amikor a környék lakóit egyik napon meghívták a tábori szentmisére.

A kiscsoportok a tábori pap és az ifjúsági vezetők keze alatt nagyszerűen összekovácsolódtak a hét végére, a gyerekek igyekeztek email-címet és telefonszámot cserélni újdonsült barátaikkal.

Szülöként jó érzés tudni, hogy a gyerekek – azon kívül, hogy remekül érzi magát a táborban – megtapasztalhatja, hogy milyen sok hozzá hasonló gondolkozású, értékrendű gyerek van, és vonzó életű, hiteles fiatalokkal ismerkedhet meg. (Fülöp Csilla)

Seres Máté: Nagy élmény volt a Bogár-tábor. A fogadó család nagyon kedves és segítőkész volt, vezethettem Bobcatet, láttam újszülött kiskutyákat és hallhattam a szállásadó nénit tangóharmonikázni. A csoportunk ifi vezetői is nagyon jók voltak. A kiscsoportom tagjaitól kaptam leírva dicséreteket (mindenki kapott), ennek nagyon örültem. Két fiúval szorosabban is összebarátkoztam, telefonszámot cseréltünk.

Besze Dani: A Bogár-táborban legjobban az tetszett, hogy sok embert ismertem meg. A csoportos beszélgetések és játékok is jók voltak. Nagyon kedves volt Pirooska néni, akinél Áronnal együtt laktunk. Mint egy nagymama, úgy járt a kedvünkbe, még a focimeccset is együtt néztük. Minden nap volt mise, sokan zenéltek, tele volt a templom. Ati tiszti, a tábor papja is jó fej volt. Jövőre is megyünk!

Seres-Szabó Marci: Szuper volt a Bogár-tábor! Nagyon tetszettek a sport programok, és az is, ahogy a tábor végi színelőadásra felkészültünk. Szimpatikus, új emberekkel is megismerkedtem.

Márton Brigi: Anya sokat biztatott, hogy menjek el a Bogár-táborba, de én kicsit izgultam, mert arra a helyszínre, ahol még maradt szabad hely, nem ment senki ismerősöm. Végül mégis elmentem, és nagyon jó volt. A kiscsoportom nagyon kedves és befogadó volt, az ifik is biztattak. A szállásadó család is nagyon kedves és segítőkész volt. Nagyon jól éreztem magam!